

vizsgálja meg a fellebbező által előterjesztett, piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállása (MET), illetve egyéni elbírálás (IT) iránti kérelmeit, és azokat nem bírálja el.

A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal összefüggésben, hogy a fellebbező védelemhez való joga sérült-e az alaprendelet 20. cikke (5) bekezdésének megállapított megsértése kapcsán.

(¹) A Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2006. október 5-i 1472/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 275., 1. o.)

(²) HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.

2010. május 19-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

(C-248/10. sz. ügy)

(2010/C 209/36)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: Karanasou Apostolopoulou és A. Nijenhuis)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésnövelések prudenciális értékelésének eljárás szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról szóló,

2007. szeptember 5-i 2007/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹), vagy legalábbis e rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére előírt határidő 2009. március 21-én lejárt.

(¹) HL L 247., 2007.9.21., 1. o.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-401/06. sz., Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2010. március 4-én hozott ítélete ellen a Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd által 2010. május 18-án benyújtott fellebbezés

(C-249/10 P. sz. ügy)

(2010/C 209/37)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (képviselők: L. Ruesmann, A. Willems ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Unió Tanácsa, az Európai Bizottság, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

A fellebbezők kérelmei

— a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2010. március 4-i ítéletét abban a részében, amelyben a Törvényszék nem semmisítette meg a megtámadott határozatot, valamint amelyben a fellebbezőket kötelezte a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére;

— hozzon végleges döntést, és a megtámadott határozatot teljes egészében semmisítse meg;

— a Tanácsot kötelezze a fellebbezés és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék:

Tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a dömpingellenes alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikkének (7) bekezdése és 9. cikkének (5) bekezdése nem kötelezi az intézményeket arra, hogy azokban a helyzetekben, amelyekben mintavétel került alkalmazásra, határozzanak a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozási jogállásról (MET) és az egyéni elbírálásról (IT);

téves jogalkalmazást követett el azáltal, hogy elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények megsértették a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját azzal, hogy azon kínai exportőr termelők vonatkozásában, akikre vonatkozóan mintavétel került alkalmazásra, nem határoztak a MET-re és IT-re vonatkozó kérelmeikről a vizsgálat kezdetétől számított három hónapon belül;

tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények megsértették a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját azzal, hogy azokat a kínai exportőr termelőket, akik vonatkozásában mintavétel nem került alkalmazásra, a vizsgálat kezdetétől számított három hónapon belül nem tájékoztatták a MET-re és IT-re vonatkozó kérelmeik vizsgálatát illetően;

tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények a vizsgálat alatt elmulasztották az együttműködést, és ezért a Közösség ipara tekintetében nem teljesült a dömpingellenes alaprendelet 4. cikkének az 5. cikke (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésében előírt támogatottsági feltétel, így a dömpingellenes alaprendelet 3. cikke értelmében a kár és az okozati összefüggés vizsgálata téves;

tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a dömpingellenes alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése nem tiltja az intézmények számára, hogy a vizsgálat megindítása előtt a mintavételre vonatkozóan információt gyűjtsenek;

másodlagosan, tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények nem sértették meg a dömpingellenes alaprendelet 6. cikkének (9) bekezdését azáltal, hogy a dömpingellenes vizsgálat lezárására előírt 15 hónapos határidőt túllépték;

tévesen alkalmazta a jogot a dömpingellenes alaprendelet 3. cikke szerinti kárelmézést érintő különböző információk jogi hatásainak jellemzése tekintetében;

tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények nem tartották tiszteletben azon kötelezettségüket, hogy a dömpingellenes vizsgálat valamennyi releváns vonatkozását gondosan és pártatlanul megvizsgálják;

tévesen alkalmazta a jogot egyes információk a vizsgálatot folytató hatóság indokolási kötelezettségére gyakorolt jogi hatásainak a jellemzése tekintetében;

tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy a dömpingellenes alaprendelet 3. cikke megsértésének minősül, hogy az intézmények az érintett importokon kívüli más tényezőknek a Közösség iparára gyakorolt hatását nem vizsgálták.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.)

A Tribunale di Roma (Olaszország) által 2010. március 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Alessandro Sacchi elleni büntetőeljárás

(C-255/10. sz. ügy)

(2010/C 209/38)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Roma

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Alessandro Sacchi

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Hogyan kell értelmezni az EK-Szerződés 43. és 49. cikkét a sportfogadási ágazatban a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében (a hatékony bírói jogvédelem alapelveinek figyelembe vételével is) annak megállapítása céljából, hogy a Szerződés említett rendelkezései megengednek-e egy olyan nemzeti szabályozást, amely állami monopóliumrendszert és a koncessziók és engedélyezések olyan rendszerét hozza létre, amely — a koncessziók meghatározott számán belül — a következőket írja elő: a) egy korábbi időszakban valamely olyan eljárás alapján kiadott koncessziók jogosultjai általános védelmét, amely eljárás jogellenesen zárta ki a gazdasági szereplők egy részét; b) olyan rendelkezések meglétét, amelyek valójában egy olyan eljárást követően megszerzett kereskedelmi pozíciók fenntartását biztosítják, amely eljárás jogellenesen zárta ki a gazdasági szereplők egy részét (mint például annak megtiltása a koncessziók új jogosultjai számára, hogy értékesítő pultjaikat a már meglévőktől bizonyos meghatározott távolságon